

OPLEIDING TER ZEEVISSERIJ

MAVIS

In Groot-Brittannië blijft men heilig geloven in een grote toekomst van de zeevisserij. Dit in tegenstelling met wat bij ons het geval is. Nu, er is ook een, hemelsbreed verschil tussen beide naties. Zopas heeft een firma in Engeland een nuttig toestel op de markt gebracht dat thans algemeen verspreid is in de zeevisserijwereld en bij de opleiding van de boordwerktuigkundigen.

Het gaat om een soort lesapparaat dat gekend staat onder de benaming «Mavis», dat niets anders beduidt dan, de afkorting van «Marine Audio Visual International Systems». Het kan alles projiceren op een groot scherm en op hetzelfde ogenblik wordt de commentaar gehoord langs een luidspreker. Visueel en audio materiaal zijn op een enkele band opgenomen die in een kasette is opgeborgen, die eenvoudig in het toestel wordt geplaatst. Een groot voordeel van het systeem is het gemak en de lage prijs waarvoor een band kan worden gemaakt op aanvraag van de klant.

Er bestaat al een reeks programma's over algemene onderwerpen die nodig zijn voor de opleiding van bemanningen. Al wat vereist wordt is een gepaste keuze van de lichtbeelden in de tekst. De kosten van het apparaat zijn te verwaarlozen vergeleken met de mogelijkheid van de «pijnloze» bemanningsopleiding op zee over onderwerpen die de doelmatigheid en de veiligheid kunnen verbeteren.

SIMULATOR (1)

Als het nu ten behoeve is van de eigen voortbrengst of van het eigen verbruik of ten voordele van de verhoging van de eigen uitvoermogelijkheden, de vissersvaartuigen, worden steeds maar uitgerust met beter en kostbaarder navigatietoestellen en apparatuur voor de opsporing van de vis. Vanzelfsprekend heeft deze verbeterde uitrusting dan **dadelijk voor gevolg dat het algemeen visvermogen vergroot, althans, zou het zo moeten zijn.**

Men vist echter achter het net als deze toestellen niet maximaal worden gebruikt. En opdat ze maximaal zouden renderen, moeten ze op de juiste manier worden gebruikt door de visser.

Opdat nieuwe opleidingsmethoden vruchten zouden afwerpen, moeten moderne opleidingstechnieken gebruikt worden die belangstelling en echtheid kunnen scheppen binnenin het opleidingsprogramma. Met deze gedachte werd in Engeland een opleidingshulp ontwikkeld en uitgewerkt in een wagen die van haven tot haven rijdt en waarin de vissers tot in, het meest verloren havertje toe, aangepaste lessen kunnen krijgen.

Deze «passieve» opleiding bestaat uit een kopie van een scheepsbrug die uitgerust is met moderne scheepsapparatuur zoals deze thans gewoonlijk voorkomt aan boord van vissersvaartuigen. De instrumenten worden aangedreven door een bandopnemer die eerst werd gebruikt aan boord van een vissersvaartuig op de visgronden, dit om dezelfde

toestanden te bekomen zoals ze zich voordoen in de werkelijkheid. Anderzijds bestaat er een hele verzameling van opnamebanden die voortkomen van vissersvaartuigen, die in **andere omstandigheden hebben gewerkt** gedurende vele reizen en onder leiding van befaamde Britse gezagvoerders.

Op deze banden is trouwens de stem van deze gezagvoerders te horen. Ze bespreken namelijk de opnamen en ze geven uitleg waarbij ze vooral de nadruk leggen op de motieven die hen hebben aangezet daar of ginder te gaan vissen en bepaalde beslissingen te nemen.

De laatste drie jaar werden in Groot-Brittannië de vereisten die gesteld worden aan de schippers voor wat de opsporing van vis aangaat, herzien. De methoden en technieken op zee aangewend, werden bestudeerd en er werden daaruit nieuwe belangwekkende besluiten getrokken.

1) Het huidige opleidingsschema hangt teveel af van de bekwaamheid en de bereidheid van de schippers om hun ervaringen over te hevelen naar de jongere stuurlied. Het verschil in uitvoering van hun taak tussen de schippers onderling, ligt in hun eigen bekwaamheid om het beslissingsproces onder de knie te krijgen.

2) Het huidige mobiele opleidingstelsel is wel nuttig, maar blijft toch begrensd tot passieve opleiding, wat in het vissersberoep niet aan te raden is. Daarom zou er eigenlijk een echte tactische simulator moeten worden voorzien wil men een echte opleiding bereiken, een toestel waarin een kandidaat ter zeevisserij alles kan meemaken wat er aan boord van een treiler kan gebeuren tijdens een verre reis ter visvangst.

SIMULATOR (2)

Een dergelijke simulator omvat de navigatie en, visopsporingstoestellen die normalerwijze aangetroffen worden aan boord van een diepzee-treiler.

Men heeft trouwens heel ver gezien bij de bouw van deze simulator want de Omega en de satelliet navigatie kunnen er aan worden toegevoegd.

Er is radarnabootsing met doelen, waarvan de scherpte der echo's vermindert, boeien en tonnen van verschillende grootte en racon zijn er eveneens.

Er bestaan, bij deze simulator zeevelden met voor ieder zeegebied een oppervlakte van 10.000 vierkante mijl.

Deze gebieden zijn dan: de Humbermonding, Doverstreet, Danagal

bay, Pontland Firth, Godthaab en Hekkingen.

De stroom- en getij-invloeden verschillen tot 360 graden en van 0 tot 10 knopen. Door lengtelijnen is het oefeningsgebied verdeeld in vier gebieden en ieder gebied omvat een ander stroomrichting en drift. Er zijn eveneens 6 radarstations voorzien waardoor het mogelijk wordt, dat het «schip» — het toezichtsgedeelte, de machinekamer en de leraar met elkaar kunnen spreken.

Het gedeelte voor de visopsporing omvat de echodieptemeter, de vergroter, de sonaarkaartopnemer, metsonde, gyrorepeater en de loginstallatie.

Met deze simulator wordt de opleiding doelmatiger, de opleidingsperiodes, zullen aanzienlijk kunnen worden ingekort.

Het valt evenwel nog te bezien, wat het zal worden met de zeehardheid en de liefde tot de zee en het beroep..... Dit is een ander paar mouwen. Twee elementen die minstens even belangrijk zijn als de technische opleiding.

Maar wij geloven toch, dat deze beide elementen steeds aan de basis zullen blijven liggen van het goede vakmanschap in de zeevisserij. Maar het is dan weeral waar, dat er aanzienlijke sociale verbeteringen groeien voor de zeeman samen met de modernisatie van het gehele zeevisserijstelsel.

ZES MAAL BRAVO VOOR SCHIPPER VIAENE

Voor de zesde opeenvolgende keer ontving reder Viaene, die met zijn O.101 de grootste garnaalbesomming maakte in 1974, de garnaaltroufee die uitgereikt wordt door de «Orde van de Garnaal». Schipper Viaene en zijn bemanning tijdens een receptie ten Stadhuis. (Cliché H.L.N.).